

NHÂN DÂN SÁNG TẠO LỊCH SỬ

TRÍCH DỊCH TRONG TẠP CHÍ LIÊN-XÔ :
" NGƯỜI CÔNG SẢN "

TIMSACH.COM.VN

NHÀ XUẤT BẢN SỰ THẬT
HÀ-NỘI — 1955

NHÂN DÂN SÁNG TẠO LỊCH SỬ

(Trích tập chí Liên-xô "NGƯỜI CÔNG SẢN")

ĐẠI HỌC VĂN KHOA

Đón ngày 17/70

PHAN - NAM dịch

AK 225Qa MN. 637

Vương Văn

25/11/55.

Kính Tặng anh Nam thân yêu

ST

20/12/63.

NHA XUẤT BẢN SỰ THẬT
HÀ-NỘI — 1955

546

THƯ VIỆN
MUSEUM
4524
1955

THÂN DÂN

SÁNG TẠO LỊCH SỬ

TIMSACH.COM.VN

ĐO MẠNH - NAM

20.07.55

IN LẦN ĐẦU, . . . CUỐN — XONG NGÀY 8 - 8 - 1955
TẠI NHÀ IN THỌ-XƯƠNG — 18, HÀNG QUẠT, HÀ-NỘI
SỐ X. B. : SỐ IN : 8 NỘP LƯU CHIỀU THÁNG 8 - 1955

12 NĂM TRƯỞNG
1944 - 1955

ĐẢNG cộng sản Liên-xô sở dĩ hùng mạnh vì

Đảng liên hệ chặt chẽ với nhân dân. Với sự lãnh đạo sáng suốt của mình, Đảng cộng sản Liên-xô đã đảm bảo thắng lợi của cách mạng xã hội chủ nghĩa, đảm bảo việc đánh tan mọi cuộc tấn công của bè lũ can thiệp võ trang và bọn bạch phi trong những năm nội chiến, đảm bảo việc xây dựng chủ nghĩa xã hội thành công, đảm bảo việc đánh bại bọn phát xít xâm lược trong cuộc chiến tranh bảo vệ Tổ quốc vĩ đại. Hiện nay Đảng đang lãnh đạo Liên-xô ta tiến tới chủ nghĩa cộng sản. Sở dĩ Đảng cộng sản đạt được những thành tích ấy là vì Đảng được sự ủng hộ của quần chúng nhân dân và dựa vào tinh tích cực sáng tạo của nhân dân.

Toàn bộ công tác chính trị, tổ chức, tư tưởng của Đảng cộng sản nhằm nâng cao trình độ giác ngộ, óc tổ chức, tinh tích cực của nhân dân lao động để đấu tranh cho thắng lợi của chủ nghĩa cộng sản. Đảng luôn luôn quan tâm cải tiến công tác của tổ chức Đảng các cấp, cơ quan Nhà nước, đoàn thể xã hội có trách nhiệm động viên và tổ chức quần chúng hoàn thành kế hoạch phát triển của Liên-xô.

Tri thức khoa học về qui luật phát triển xã hội của chủ nghĩa Mác — Lê-nin và lòng tin tưởng vững chắc

vào lực lượng sáng tạo của nhân dân dựa trên cơ sở đó, khiến cho Đảng có thể đề ra và giải quyết thuận lợi nhiệm vụ có ý nghĩa lịch sử thế giới — cải tạo đời sống xã hội bằng cách mạng. Đảng nhận rằng tinh chủ động và tinh sáng tạo của quần chúng nhân dân có một ý nghĩa cao quý hơn hết thảy. Đảng cho rằng mối liên hệ không thể chia cắt giữa Đảng với nhân dân, việc nâng cao không ngừng tinh tích cực của nhân dân là một đảm bảo cho thắng lợi của chủ nghĩa cộng sản.

NHÂN DÂN LÀ LỰC LƯỢNG SÁNG TẠO QUYẾT ĐỊNH CỦA XÃ HỘI

Chủ nghĩa Mac — Lê-nin đã vạch rõ qui luật phát triển của xã hội, nêu rõ quần chúng nhân dân là lực lượng sáng tạo quyết định của xã hội, chứng minh lý luận duy tâm là không có căn cứ. Theo chủ nghĩa duy tâm thì lịch sử xã hội là kết quả hoạt động của những nhân vật xuất chúng. Bọn duy tâm xuyên tạc sự thật, nói bưng rằng sáng tạo ra lịch sử là một số nhân vật « có năng lực suy xét phê phán » — bọn lập pháp, vua quan, học giả, nhà phát minh — còn nhân dân chẳng qua là những cái mà các nhân vật xuất chúng tự ý xếp đặt mà thôi. Chúng nói nhân dân như thế nào, nhân dân phải chịu như thế ấy. Quan điểm đó đã chiếm địa vị thống trị trong toàn bộ lịch sử của xã hội chiếm hữu nô lệ, xã hội phong kiến và xã hội tư bản. Tiếp theo bọn tư tưởng gia của chủ nô lệ, chủ nông nô, bọn tư tưởng gia của giai cấp tư sản vu cáo, khinh miệt quần chúng lao động, cho họ là « quần manh » không có lý trí và ý chí, sẵn tính phá

hoại; chúng ta họ như những « đàn súc vật cần phải có người chăn dắt », cần có sự thống trị của những « nhân vật siêu đẳng », « nhân vật ưu tú » như Xê-da (César), Nã-phá-luân (Napoléon). Bọn tư tưởng gia đó nói: nhân dân lao động từ xưa tới nay là kẻ thù của tiến bộ, là đại biểu của bảo thủ, là « hạng người hèn kém » phải chịu « hạng người ưu đẳng » bóc lột, còn giai cấp bóc lột thì tự tả mình là « hạng người ưu đẳng ».

Chủ nghĩa Mác — Lê-nin đã triệt để đập tan những lý luận phản động đó, chứng minh lich sử xã hội trước hết là lich sử của sự phát triển sản xuất, lich sử của phương thức sản xuất — sức sản xuất và quan hệ sản xuất. Do đó lich sử xã hội tức là lich sử của chính những người sản xuất ra của cải vật chất, tức là lich sử của nhân dân lao động — lực lượng sáng tạo xây dựng chủ yếu trong mọi xã hội.

Quần chúng lao động là lực lượng chủ yếu của quá trình phát triển lịch sử. Xét cho cùng, trước kia và ngày nay, nhân dân là lực lượng hoàn thành biến cải xã hội, tiến hành những cải cách tiến bộ to lớn của xã hội. Cuộc khởi nghĩa của nô lệ đã phá tan chế độ chiếm hữu nô lệ, đưa chế độ đó tới chỗ diệt vong. Cuộc khởi nghĩa của nông nô phá tan chế độ phong kiến đưa chế độ đó tới chỗ diệt vong. Nông dân là lực lượng chiến đấu quyết định của mọi cuộc cách mạng tư sản và cách mạng dân chủ tư sản ở Tây Âu từ thế kỷ 17 đến thế kỷ 19. Những cuộc cách mạng đó đã dọn đường cho thắng lợi của chủ nghĩa tư bản và cho sự thống trị của giai cấp tư sản. Nhưng giai cấp tư sản sau khi giành được chính quyền thì lại hăm nông dân vào cảnh phá sản, bần cùng.

Trong toàn bộ tiến trình của lịch sử xã hội giai cấp đều có những cuộc đấu tranh chống bóc lột, chống áp bức của quần chúng nhân dân. Không nghi ngờ những cuộc đấu tranh ấy không thể hiểu được những biến hóa phát sinh ra trong xã hội, bộ máy Nhà nước, lập pháp, pháp luật, hình thái quan niệm và văn hóa của xã hội giai cấp. Mọi người đều biết toàn bộ bộ máy Nhà nước, pháp luật, hình thái quan niệm cho đến văn hóa của giai cấp bóc lột đều được lập ra « ngày càng hoàn thiện » trong cuộc đấu tranh chống quần chúng nhân dân, mục đích nô dịch nhân dân về kinh tế, chính trị và tinh thần.

Nhân dân là người sáng tạo chân chính ra mọi tinh hoa văn hóa vật chất và văn hóa tinh thần. Dưới chế độ bóc lột họ sống cuộc đời nghèo khổ, ngu muội. Văn hóa của xã hội chiếm hữu nô lệ phát triển trong lao động của nô lệ. Nông nô và người làm nghề thủ công xây thành quách cho bọn chúa đất, cung điện cho nhà vua, còn họ thì sống những ngày cùng khổ ; những kết quả văn hóa họ sáng tạo ra bị cướp đoạt hết. Công nhân làm thuê đã sáng tạo ra mọi của cải cho xã hội tư bản — nhà máy, tàu bè, đường sắt và toàn bộ xa xỉ phẩm cho bọn phú hào ; còn họ núp trong những túp nhà của dân nghèo, chịu đựng sự đau khổ của thất nghiệp, chết vì kiệt quệ, bệnh tật và đói rét.

Nhân dân là người sáng tạo ra ngôn ngữ và mọi thứ văn hóa tinh thần. Mặc dù trong điều kiện của chế độ chiếm hữu nô lệ, chế độ phong kiến, chế độ tư bản, nhân dân cũng đã sáng tạo ra những tác phẩm nghệ thuật làm cho mọi người kinh ngạc — nguồn cảm xúc vô tận của tất cả các nhà nghệ thuật vĩ đại.

Chủ nghĩa Mác — Lê-nin dạy chúng ta rằng :
«... Không phải anh hùng tạo ra lịch sử, mà lịch sử tạo ra anh hùng, nghĩa là không phải anh hùng tạo ra nhân dân mà nhân dân tạo ra anh hùng và đẩy lịch sử tiến lên. » Nguyên lý đó của chủ nghĩa Mác — Lê-nin không phải là phủ nhận tác dụng của nhân vật xuất chúng và anh hùng đối với lịch sử; nguyên lý đó chống bọn chủ quan và bọn duy tâm vì những kẻ đó coi thường tác dụng quyết định của quần chúng nhân dân đối với lịch sử, nói bướng rằng anh hùng sáng tạo ra nhân dân, sáng tạo ra lịch sử.

Chủ nghĩa Mác chỉ rõ rằng: hoạt động của quần chúng, giai cấp, chính đảng, toàn bộ hoạt động của mọi người đều do điều kiện lịch sử quyết định. Cơ sở khách quan của những hoạt động đó là điều kiện sinh hoạt vật chất, phương thức sản xuất ra của cải vật chất mà xã hội cần thiết để sinh tồn. Thừa nhận tính quy luật của sự phát triển của xã hội không phải là phủ nhận tác dụng tích cực của quần chúng nhân dân, giai cấp, chính đảng, nhân vật cá biệt trong lịch sử xã hội nói chung, nhất là trong phong trào và sự kiện lịch sử riêng biệt, không phải là phủ nhận ý nghĩa sáng tạo có tính chất lịch sử của họ.

Trong cuốn « Chống áp bức » Lê-nin viết: « Chủ nghĩa Mác khác với mọi lý luận xã hội chủ nghĩa khác ở chỗ nó kết hợp tính vi hai đặc điểm: một mặt hoàn toàn dùng thái độ bình tĩnh khoa học để phân tích tình hình khách quan và bước tiến hóa khách quan, mặt khác kiên quyết thừa nhận ý nghĩa của nghị lực cách mạng, tính sáng tạo cách mạng và tính thần thủ xương cách mạng do quần chúng biểu hiện ra. Đồng thời đương nhiên cũng thừa nhận ý nghĩa của

nghị lực cách mạng, tình sáng tạo cách mạng, tình thần thủ xướng cách mạng biểu lộ ra ở các nhân vật cá biệt, tập đoàn, tổ chức và chính đảng khéo lăm lỏi và thực hiện liên hệ với giai cấp nào đó.

Chỉ khi nào cá nhân hiểu được nhu cầu và điều kiện của sự phát triển xã hội, hiểu được phải cải tạo những điều kiện đó như thế nào, phải xúc tiến và mau chóng giải quyết nhiệm vụ phát triển xã hội đã chín mùi như thế nào, người đó mới gây được tác dụng tiến bộ xuất sắc đối với lịch sử. Nếu cá nhân khéo liên hệ hoạt động của mình với cuộc đấu tranh của lực lượng tiền tiến, giai cấp tiền tiến trong xã hội, liên hệ với quần chúng nhân dân đấu tranh cho lợi ích thiết thân của họ, khéo phản ánh đúng đắn lợi ích của nhân dân, người đó sẽ có tác dụng tiến bộ xuất sắc. Kẻ nào hòng đi ngược lại đòi hỏi của sự phát triển sinh hoạt vật chất xã hội, chống lại lực lượng tiền tiến và giai cấp tiền tiến, kẻ nào hòng ngăn cản đường tiến của lịch sử và đẩy lùi bánh xe lịch sử, cuối cùng nhất định phải tận số theo lực lượng phản động và giai cấp phản động, vì kẻ ấy phản ánh lợi ích của lực lượng phản động và giai cấp phản động, lấy lực lượng ấy, giai cấp ấy làm chỗ dựa.

Chủ nghĩa Mác gạt bỏ luận điệu cho nhân dân là vật đứng ngoài thời gian và không gian, luận điệu siêu giai cấp, siêu giai cấp đấu tranh của bọn siêu hình học, bọn duy tâm và bọn theo chủ nghĩa khách quan tư sản. Tất nhiên quần chúng nhân dân thay đổi theo sự thay đổi của chế độ xã hội; họ đã phát triển và trưởng thành trong quá trình đấu tranh giai cấp cách mạng, trong sự biến lịch sử và được rèn luyện ngày càng

vững chắc. Ở xã hội giai cấp, quần chúng lao động do các loại giai cấp khác nhau trong xã hội cấu thành. Thí dụ: ở xã hội chiếm hữu nô lệ, quần chúng lao động là do nô lệ và dân tự do cấu thành; ở xã hội phong kiến, do nông nô và người làm nghề thủ công cấu thành; ở xã hội tư bản, do công nhân và nông dân cấu thành. Những giai cấp đó trong chế độ sản xuất cụ thể của lịch sử đều có địa vị nhất định, có những nguồn gốc và phạm vi thu nhập khác nhau, có những nhu cầu kinh tế, chính trị và tinh thần khác nhau, có lợi ích giai cấp của mình.

Nhân dân không giống như những tư tưởng gia của giai cấp bóc lột đã tả là một quần manh không thành hình, mềm yếu. Trong tiến trình phát triển lịch sử và đấu tranh giai cấp, tinh giác ngộ và tinh tổ chức của nhân dân lao động được nâng cao không ngừng. Họ thành lập tổ chức của mình, bầu ra người lãnh đạo, người tổ chức và lãnh tụ của mình. Ngay cả người nô lệ mấy nghìn năm trước đây cũng đã bầu ra người tổ chức kiệt xuất như Spéc-ta-quit. Nông nô nước Nga đã đẻ ra lãnh tụ của cuộc khởi nghĩa và chiến tranh nông dân chống chế độ nông nô có tinh chất quần chúng như Pờ-lô-tô-nê-kốp, Ra-din, Pu-ga-sép. Trong các dân tộc khác cũng có những thủ lĩnh quần chúng như thế.

Giai cấp công nhân — lãnh tụ và người tổ chức của toàn thể nhân dân lao động — xuất hiện trên vũ đài lịch sử và giai cấp công nhân sáng lập ra chính đảng cách mạng của mình, điều đó đã nâng tinh giác ngộ, tinh tổ chức của quần chúng nhân dân lên một mức độ cao chưa từng có.

Vô luận nô lệ hay nông nô đều không thể sáng lập ra chế độ xã hội mới, không có người bóc lột người. Vì lúc đó chưa xây dựng được điều kiện kinh tế vật chất cho một chế độ xã hội như thế. Những cuộc khởi nghĩa của nô lệ và nông nô là tự phát, kết quả đều bị thất bại, người khởi nghĩa bị đàn áp tàn khốc. Giai cấp công nhân là một chuyện khác.

Nhờ có giai cấp công nhân, trên vũ đài lịch sử đã xuất hiện giai cấp cách mạng nhất. Nó liên hệ mật thiết với toàn thể nhân dân lao động, đại biểu thủy chung cho lợi ích căn bản của họ. Theo địa vị xã hội của nó mà nói, nó có thể tổ chức họ lại, lãnh đạo, thống lĩnh họ xung kích vào mọi chế độ bóc lột. Giai cấp vô sản là giai cấp có sứ mệnh tiêu diệt chủ nghĩa tư bản, xây dựng xã hội cộng sản. Đó là sứ mệnh lịch sử vĩ đại của giai cấp công nhân mà chủ nghĩa Mác đã vạch ra. Nhờ có giai cấp công nhân, nhân dân lao động và giai cấp bị bóc lột lần đầu tiên trên lịch sử đã có lãnh tụ và người tổ chức của mình có thể sáng lập ra chính đảng cách mạng có lý luận, cương lĩnh, chính sách và sách lược rõ ràng dựa trên nền tảng khoa học.

Lực lượng của giai cấp công nhân là tính giác ngộ và tính tổ chức. Lê-nin chỉ rõ rằng giai cấp công nhân trong cuộc đấu tranh cướp chính quyền, ngoài tổ chức ra không còn thứ vũ khí nào khác. Bị ép làm công cho bọn tư bản, luôn luôn bị quăng vào vực thẳm bần cùng, bị chia rẽ vì chính sách của giai cấp tư sản, giai cấp vô sản sẽ dễ trở thành lực lượng không gì chiến thắng nổi, là nhờ nguyên lý của chủ nghĩa Mác về mặt tư tưởng đã liên hiệp giai cấp vô

sản lại, sự liên hiệp về tư tưởng đó lại được củng cố bằng sự thống nhất về vật chất của tổ chức. Tổ chức đó đoàn kết hàng triệu, hàng chục triệu nhân dân lao động thành đạo quân chính trị của giai cấp công nhân.

Chủ nghĩa Lê-nin chỉ rõ rằng chính đảng vô sản cách mạng có tác dụng quyết định trong cuộc đấu tranh lãnh đạo giai cấp công nhân cướp chính quyền, tranh thủ thắng lợi của chủ nghĩa xã hội và chủ nghĩa cộng sản. Trong cuốn « Làm gì ? » nổi tiếng, Lê-nin đã nhấn mạnh vào vai trò vĩ đại của chính đảng Mác, cách mạng, kiểu mới, về căn bản khác hẳn chính đảng của bọn cơ hội Đế nhị quốc tế. Đồng chí nói : « Cho chúng tôi một tổ chức cách mạng, chúng tôi có thể lật đổ Nga Hoàng ! » Đảng cộng sản Liên-xô đã hoàn thành thắng lợi nhiệm vụ cải tạo xã hội chủ nghĩa Nhà nước, vì Đảng luôn luôn lấy lý luận Mác — Lê-nin cách mạng, khoa học của quy luật phát triển xã hội, quy luật cách mạng làm kim chỉ nam ; Đảng dự tính đúng đắn đến điều kiện khách quan và nhu cầu xã hội, lợi ích và nhu yếu của quần chúng, luôn luôn dựa vào tính tích cực và tính chủ động cách mạng của quần chúng. Đảng cộng sản là lãnh tụ, người chỉ đường và người lãnh đạo của giai cấp công nhân và toàn thể nhân dân lao động, Đảng có mối liên quan với nhân dân. Đảng cộng sản là sự kết hợp của phong trào công nhân với chủ nghĩa xã hội. Đảng truyền bá ý thức xã hội chủ nghĩa vào phong trào công nhân, khiến cho phong trào công nhân có tổ chức, Đảng bồi dưỡng và đề bạt lãnh tụ của phong trào công nhân.

Hơn năm mươi năm trước đây, trong cuốn « Nhiệm vụ cấp thiết của phong trào chúng ta », Lê-nin viết :

« Trong lịch sử bất kỳ một giai cấp nào, nếu không bầu ra được lãnh tụ chính trị và đại biểu tiên tiến có thể tổ chức và lãnh đạo phong trào của mình, sẽ không thể giành được quyền thống trị. » Giai cấp công nhân đã có các lãnh tụ sáng suốt như Mác, Ăng-ghe-n, Lê-nin, Sta-lin, các vị ấy đã sáng lập và phát triển học thuyết của giai cấp công nhân — chủ nghĩa cộng sản khoa học. Tư tưởng cộng sản khoa học đã nắm được hàng triệu nhân dân lao động biến thành lực lượng vật chất to lớn. Phong trào công nhân cách mạng trong các nước đang hình thành và rèn luyện người lãnh đạo được quần chúng giúp đỡ, yêu mến.

Giai cấp công nhân Nga trong đội ngũ của mình đã cử ra nhiều chiến sĩ tiên tiến đấu tranh cho chủ nghĩa xã hội. Lê-nin đoàn kết họ thành một chính đảng mác-xít vô sản kiểu mới — Đảng cộng sản. Dưới sự lãnh đạo của Đảng, giai cấp công nhân nước ta lần đầu tiên trong lịch sử lấy sự thật mà chứng minh rằng giai cấp vô sản có thể tổ chức hết thảy nhân dân lao động và người bị bóc lột lại, lãnh đạo họ tiến lên, hướng dẫn họ xung kích vào chủ nghĩa tư bản, lật đổ ách thống trị của bọn bóc lột, nắm vững chính quyền trong tay mình, xây dựng xã hội xã hội chủ nghĩa. Giai cấp công nhân Nga, Đảng ta và nhân dân các dân tộc Liên-xô lấy làm tự hào vì lần đầu tiên trong lịch sử chúng ta đã mở con đường đi tới chủ nghĩa xã hội, và hiện nay chúng ta đang tiến hành thuận lợi công cuộc xây dựng chủ nghĩa cộng sản. Đảng cộng sản Liên-xô phấn đấu anh dũng quên mình cho sự nghiệp công nông và chủ nghĩa xã hội đã được toàn thể nhân dân Liên-xô vô cùng yêu quý và tin nhiệm. Căn cứ vào kinh nghiệm lịch sử hơn 50 năm

này, nhân dân lao động của Tổ quốc, ta tin chắc rằng trong các chính đảng mà nước ta từng có, chỉ có Đảng cộng sản mới là Đảng chân chính của nhân dân, nó hy sinh hết thảy không tiếc để bảo vệ lợi ích của nhân dân lao động.

VAI TRÒ QUẦN CHÚNG NHÂN DÂN TRONG CÁCH MẠNG XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VÀ TRONG THỜI ĐẠI XÂY DỰNG CHỦ NGHĨA XÃ HỘI

Trong thời kỳ cách mạng, lúc quan hệ sản xuất cũ, mục nát và chế độ xã hội cũ bắt đầu tan vỡ, chế độ mới bắt đầu xây dựng; lúc quá trình tự phát của sự phát triển xã hội nhường chỗ cho hoạt động tự giác của người ta, tác dụng của quần chúng nhân dân đặc biệt được tăng cường.

Trong thời kỳ cách mạng, lịch sử tiến lên rất nhanh, vì lúc đó đồng đảo quần chúng nhân dân hoạt động rất tích cực. Trong cuốn « Hai sách lược của Đảng xã hội dân chủ trong cách mạng dân chủ », Lê-nin viết : « Trong bất cứ thời kỳ nào, nhân dân đều không tỏ ra người sáng tạo tích cực của chế độ xã hội mới như thời kỳ cách mạng, thời kỳ này nhân dân có thể làm nên... những thành tích phi thường. »

Sau khi đề ra mục đích lật đổ chủ nghĩa tư bản, xây dựng chủ nghĩa xã hội, Đảng ta liền đấu tranh để tranh thủ phát huy cao độ tinh chủ động cách mạng, tinh tích cực và nghị lực của quần chúng trong lịch trình tiến triển của cách mạng. Lê-nin không ngừng vạch trần và công kích bọn cơ hội chuyên môn sợ quần chúng, sợ quần chúng trong thời kỳ cách mạng « không lật đổ được bất cứ một vật vô dụng

nào ». Bệnh sợ hãi quần chúng ấy của bọn cơ hội là do giai cấp tư sản và bọn lâu la của chúng sợ tính sáng tạo cách mạng của giai cấp vô sản cách mạng, của nhân dân mà ra. Đảng ta trung thành với sự nghiệp cộng sản, nhận rằng ý nghĩa tính chủ động cách mạng của quần chúng, tính sáng tạo và tính tích cực của họ là cao quý hơn hết thảy. Không thu hút tầng lớp nhân dân đông đảo nhất, không phát huy tính tích cực của quần chúng nhân dân thì đừng nói gì tới cải tạo xã hội tư bản cũ thành xã hội xã hội chủ nghĩa mới bằng cách mạng.

Lịch sử làm cho chúng ta thấy rõ rằng càng đi sâu vào cải cách xã hội thì quần chúng tham gia cuộc cải cách đó nhất định càng đông. Cách mạng xã hội chủ nghĩa là cuộc cách mạng xã hội sâu sắc nhất. Cuộc cách mạng đó mở một kỷ nguyên mới cho lịch sử loài người, quần chúng tham gia cuộc cách mạng đó so với mọi cuộc cách mạng trước kia đông gấp bội.

Những cuộc cách mạng trước kia nổ ra chỉ vì lợi ích của một số nhỏ người. Tuy trong các cuộc vận động đó, thí dụ trong các cuộc vận động cách mạng tư sản và cách mạng dân chủ tư sản ở Tây Âu từ thế kỷ 17 đến thế kỷ 19, có đông đảo quần chúng nông dân và giai cấp công nhân còn trẻ tuổi tham gia. Nhưng cuộc cách mạng ấy vẫn không thay đổi được địa vị của quần chúng — đối xung kích cách mạng đã phá vỡ chế độ phong kiến cũ, nhưng toàn bộ quả thực cách mạng đều rơi vào tay giai cấp tư sản. Lê-nin đã phát triển chủ nghĩa Mác vào thời đại chủ nghĩa đế quốc và cách mạng vô sản, đồng chí chứng minh rằng

chỉ khi nào giai cấp công nhân nắm quyền lãnh đạo trong cách mạng dân chủ tư sản, thì cuộc cách mạng đó mới có thể biến thành cuộc cách mạng xã hội chủ nghĩa, thì mọi quả thực cách mạng mới thuộc về nhân dân lao động.

Tuyệt đại đa số nhân dân lao động tham gia cách mạng xã hội chủ nghĩa, tiến hành cuộc cách mạng đó vì lợi ích của nhân dân. « Quần chúng lớp dưới » của xã hội sẽ hăng hái, tích cực, tự giác, kiên quyết tham gia công cuộc xây dựng xã hội mới, tham gia Nhà nước mới, tham gia quản lý Nhà nước.

Cách mạng xã hội chủ nghĩa tháng Mười vĩ đại sẽ vượt xa mọi cuộc cách mạng trước kia, xét cho cùng chính vì cuộc cách mạng đó đã thức tỉnh hàng triệu nhân dân tích cực tham gia công cuộc xây dựng xã hội mới, Nhà nước mới. Trước kia họ không thấy hứng thú gì đối với công cuộc xây dựng như thế vì Nhà nước của xã hội cũ và bọn bóc lột chống lại lợi ích của nhân dân.

Trong những cuộc cách mạng trước đây, nhiệm vụ phải hoàn thành của quần chúng lao động chủ yếu là phá tan chế độ bóc lột cũ, thối nát; nhưng giai cấp bóc lột mới lên lại thay vào đó một chế độ bóc lột khác, chúng dùng hình thức mới để áp bức nhân dân lao động, hiện tượng người bóc lột người vẫn tồn tại như cũ.

Cách mạng xã hội chủ nghĩa làm cho nhân dân thoát khỏi mọi thứ bóc lột, để ra cho nhân dân lao động và Đảng cộng sản nhiệm vụ kiến thiết và nhiệm vụ tổ chức to lớn là xây dựng xã hội, Nhà nước, kinh tế và văn hóa mới xã hội chủ nghĩa.

Trong mọi xã hội có giai cấp đối kháng, lãnh đạo Nhà nước là giai cấp bóc lột áp bức nhân dân, chúng dùng mọi thủ đoạn ngăn cản nhân dân quản lý Nhà nước, không cho nhân dân tham gia chính trị và quyết định vận mệnh của mình.

Dưới chế độ xã hội chủ nghĩa xô viết, nhân dân tích cực, kiên quyết tham gia công tác quản lý Nhà nước, kinh tế và phát triển văn hóa, tự mình quyết định vận mệnh của mình.

Trong xã hội có giai cấp đối kháng, nhân dân là quần chúng bị áp bức, bị bóc lột, bị đàn áp. Đương nhiên, họ không thể trở thành chủ nhân và người tổ chức của nền sản xuất vì nhân dân bị cưỡng ép lao động.

Trong điều kiện xã hội chủ nghĩa, quần chúng lao động đã thoát khỏi mọi ách áp bức và bóc lột của xã hội; họ là chủ nhân của nền sản xuất, là người sáng tạo tự do và tự giác đời sống của mình. Họ lao động cho mình, cho xã hội và Nhà nước của mình.

Nhà nước xã hội chủ nghĩa sở dĩ mạnh mẽ vì nhân dân được giác ngộ, có tinh chủ động sáng tạo và tinh tích cực. Còn cái mà mọi Nhà nước của bọn bóc lột duy trì là những cái làm cho quần chúng lao động ngu muội dốt nát, không giác ngộ và bị áp chế.

Trong xã hội giai cấp đối kháng, quần chúng lao động không được hưởng quyền lợi văn hóa nào, họ thù ghét văn hóa thống trị của bọn bóc lột; những cái có thể phát triển là nhân tố tư tưởng và nhân tố

văn hóa dân chủ, xã hội chủ nghĩa thì lại bị giai cấp bóc lột chèn ép.

Dưới điều kiện xã hội chủ nghĩa nhân dân lao động sáng tạo ra nền văn hóa xã hội chủ nghĩa tiên tiến, chiếm địa vị thống trị, độc nhất trong xã hội.

Nhân dân lao động của Tổ quốc ta dưới sự lãnh đạo của giai cấp công nhân và chính đảng của nó — Đảng cộng sản, đã hoàn thành cách mạng xã hội chủ nghĩa, mở một kỷ nguyên mới cho lịch sử loài người.

Trong nhiều thế kỷ, giai cấp bóc lột đã từng đàn áp tàn khốc ý muốn của nhân dân lao động tự mình nắm vận mệnh của mình. Ở Nhà nước tư bản, hàng triệu nhân dân bị cưỡng ép lao động như khổ sai, chịu đựng nỗi đau khổ của nghèo nàn, thất nghiệp, thương lo âu vì một mẩu bánh mì cho mình và gia đình mình, họ không còn cơ hội nào để tích cực tham gia sinh hoạt chính trị nữa.

Sự thật là đến ngay một điểm quyền lợi nhỏ nhất thiếu sót nhất qui định trong hiến pháp tư sản họ cũng không được hưởng: chế độ dân chủ của giai cấp tư sản dùng trăm phương nghìn kế ngăn cản nhân dân lao động tham gia sinh hoạt chính trị.

Cách mạng xã hội chủ nghĩa tháng 10 đã lật đổ chính quyền địa chủ, tư sản, xây dựng nền chuyên chính của giai cấp công nhân. Nhân dân lao động đã thành nền tảng duy nhất của chính quyền Nhà nước. Họ luôn luôn được thu hút tham gia tích cực vào công tác quản lý Nhà nước xã hội chủ nghĩa. Chế độ xã hội chủ nghĩa Xô viết là chế độ chân

chính của nhân dân. Xô viết là cơ quan chính quyền cách mạng, do công nhân và nông dân cách mạng lập ra.

Tính ưu việt của chế độ xô viết ở chỗ nó là tổ chức trực tiếp của bản thân nhân dân lao động, là tổ chức dân chủ nhất và vì thế là tổ chức mong mỏi nhất của quần chúng. Nó có thể thúc dục quần chúng tham gia rộng rãi vào công cuộc xây dựng và công tác quản lý Nhà nước xã hội chủ nghĩa mới, có thể phát huy nghị lực cách mạng, tinh chủ động và tài năng sáng tạo của nhân dân trong cuộc đấu tranh cách mạng tiêu diệt chế độ xã hội cũ và giành lấy thắng lợi của chế độ xã hội chủ nghĩa. Chế độ xã hội chủ nghĩa đã giải phóng lực lượng sáng tạo lớn lao của quần chúng, phát hiện ra nguồn thiên tài vô cùng tận tiềm tàng trong nhân dân, thiên tài trước kia luôn luôn bị chủ nghĩa tư bản chà đạp, chèn ép và bóp nghẹt.

Chế độ xô viết là điển hình duy nhất đúng đắn trong việc giải quyết vấn đề dân tộc. Nhân dân các dân tộc Liên-xô dưới sự lãnh đạo của Đảng cộng sản đã xây dựng được Nhà nước xã hội chủ nghĩa bền vững của nhiều dân tộc, lấy tình hữu nghị anh em và hoàn toàn bình đẳng giữa các dân tộc làm nền tảng. Kẻ thù của chủ nghĩa cộng sản luôn luôn âm mưu phá hoại tình hữu nghị của các dân tộc Liên xô — lực lượng và cội rễ chủ yếu không gì chiến thắng nổi của Nhà nước xô viết. Vô luận âm mưu của bọn chó săn của đế quốc quốc tế thâm độc thế nào, đều không thể phá nổi tình hữu nghị giữa nhân dân các dân tộc nước ta và sự tin nhiệm của họ đối với nhân dân Nga, Đảng cộng sản, Chính phủ xô viết vĩ đại. Các dân tộc Nga lần

đầu tiên trong lịch sử lật đổ chính quyền địa chủ, tư sản, trở thành những dân tộc tự do, bình đẳng chân chính.

Hiện nay toàn thế giới đều nhìn thấy rằng các dân tộc ngoài châu Âu đang thoát khỏi ách nô lệ và bóc lột của thực dân, đã đi vào con đường phát triển chủ nghĩa xã hội, năng lực của họ thúc đẩy văn hóa và văn minh tiến lên không kém gì người châu Âu.

Nhân dân các dân tộc Liên-xô dưới sự lãnh đạo của Đảng cộng sản đã thực hiện công nghiệp hóa xã hội chủ nghĩa quốc gia và tập thể hóa nông nghiệp, tiêu diệt giai cấp bóc lột, xây dựng chủ nghĩa xã hội thành công. Trong chiến tranh bảo vệ Tổ quốc vĩ đại chống quân phát xít xâm lược, họ đã bảo vệ được quả thực của chủ nghĩa xã hội, bảo vệ được nền độc lập và tự do của Tổ quốc xã hội chủ nghĩa; họ đã cứu nhân loại khỏi mối uy hiếp nô dịch của phát xít. Đó là cống hiến vĩ đại của nhân dân Liên-xô cho lịch sử nhân loại. Nhân dân Liên-xô sở dĩ hoàn thành được sứ mệnh lịch sử vĩ đại của mình, vì chế độ xô viết và sự lãnh đạo sáng suốt của Đảng cộng sản đã cho họ một sức mạnh vô địch.

Lực lượng chủ yếu đảm bảo chủ nghĩa xã hội thắng lợi ở Liên-xô, trước tiên là tinh tích cực và tinh thần hy sinh của công nhân, nông dân nông trường tập thể và phân tử tri thức, là sự lãnh đạo kiên cường của Đảng và Chính phủ cùng với tinh ưu việt của chế độ kinh tế Liên-xô, trong bản thân chế độ ấy tiềm tàng những khả năng to lớn cần thiết để khắc phục mọi khó khăn gian khổ trên con đường đi tới mục đích. Dưới sự lãnh đạo của Đảng và Chính phủ, nhân dân lao động đã biến khả năng đó thành sự thật. Sự

lãnh đạo sáng suốt của Đảng cộng sản là điều kiện quyết định mọi thành tích của nhân dân Liên-xô và thắng lợi của chủ nghĩa xã hội; sự lãnh đạo đó là điều kiện quyết định củng cố chế độ xã hội chủ nghĩa, giành lấy thắng lợi cho chủ nghĩa cộng sản.

Trong điều kiện xã hội chủ nghĩa, ý nghĩa địa vị kinh tế xã hội, đạo đức chính trị và bộ mặt tinh thần, tình cách, hoạt động của quần chúng nhân dân căn bản đã thay đổi. Dưới chế độ xã hội chủ nghĩa, nắm công cụ sản xuất và tư liệu sản xuất không phải bọn bóc lột, mà là nhân dân lao động làm việc cho mình và xã hội mình. Mục đích của phương thức sản xuất xã hội chủ nghĩa không phải là để kiếm lợi nhuận, mà là để thỏa mãn nhu cầu vật chất, văn hóa của mọi người; sự phân phối thu nhập của quốc dân dưới chế độ xã hội chủ nghĩa không phải là để cho bọn bóc lột vơ tay sai của chúng phát tài làm giàu, mà là để cải thiện không ngừng tình trạng vật chất của nhân dân lao động và mở rộng nền sản xuất xã hội chủ nghĩa ở thành thị và thôn quê. Chủ nghĩa xã hội đảm bảo sự phát triển mạnh mẽ của nền sản xuất, nâng rất cao mức sống vật chất và trình độ văn hóa của nhân dân. Lần đầu tiên trong lịch sử xã hội, những của cải nhân dân làm ra thuộc về người sáng tạo ra nó.

Lần đầu tiên cửa khoa học, nghệ thuật mở rộng cho nhân dân lao động; cách mạng xã hội chủ nghĩa đã giao cho nhân dân các tòa cung điện, viện bảo tàng, rạp hát, thư viện, trường học, câu lạc bộ, sách báo, nhà in, phòng thí nghiệm và cơ quan nghiên cứu khoa học.

Ở nước ta khoa học và nghệ thuật đã thành tài sản của đông đảo quần chúng. Hàng triệu nhân dân lao động đang kiên quyết nắm vững kho tàng quý báu của nền văn hóa tiên tiến. Chỉ cần nghĩ một chút thì thấy rõ điều đó: các cơ quan giáo dục của nước ta có hơn 57 triệu người, số học sinh luôn luôn tăng thêm. Xi nghiệp và nông trường tập thể tiên tiến trở thành những trường đại học nhân dân học tập không thoát ly sản xuất, hàng triệu công nhân và nông dân nông trường tập thể lấy kinh nghiệm của mình làm phong phú thêm cho khoa học và kỹ thuật. Sự hợp tác giữa nhà khoa học và người công tác sản xuất ngày càng tăng cường và rộng lớn. Hoạt động nghệ thuật ngoài giờ làm việc của nhân dân lao động ngày càng phát triển mạnh. Sự trao đổi giữa hoạt động nghệ thuật chuyên môn và hoạt động nghệ thuật ngoài giờ làm việc của đông đảo quần chúng làm phong phú thêm nghệ thuật của chủ nghĩa xã hội, phát triển thiên tài và lòng yêu chuộng nghệ thuật của nhân dân lao động.

Do đó, dưới chế độ xô viết lần đầu tiên chưa từng có, nhân dân lao động sống cuộc đời văn hóa không có bóc lột, được bảo đảm về vật chất, có cơ hội bắt tay vào hoạt động chính trị, khoa học, nghệ thuật. Văn hóa xã hội chủ nghĩa là văn hóa dân chủ chân chính. Nó giáo dục cho mọi người tinh thần trung thành với nhân dân, tinh thần dân chủ xã hội chủ nghĩa, tinh thần quốc tế và chủ nghĩa ái quốc xô viết. Nó giáo dục cho họ có thái độ công sản đối với lao động, quý trọng bảo vệ của cải xã hội chủ nghĩa, nhận thức sâu sắc lợi ích của Nhà nước, giữ vững tính cảnh giác cách

mạng, tăng cường tình hữu nghị giữa các dân tộc.

Trong điều kiện xã hội chủ nghĩa, ý nghĩa hoạt động tự giác của quần chúng nhân dân đối với đoàn thể xã hội của họ, và với Đảng cộng sản — lực lượng lãnh đạo xã hội xã hội chủ nghĩa — đã tăng lên gấp bội. Điều đó có thể hiểu được vì lực lượng áp bức và nô dịch nhân dân lao động trong một xã hội có giai cấp đối kháng đã bị chế độ xã hội chủ nghĩa tẩy trừ và tiêu diệt. Dưới chế độ xã hội chủ nghĩa điều kiện sinh hoạt vật chất do nhân dân chi phối, vì tư liệu sản xuất đã trở thành của chung. Chế độ của chung về tư liệu sản xuất liên hiệp mọi người lại, tạo ra lợi ích chung chưa từng có của của công nhân, nông dân, phần tử trí thức. Trên cơ sở đó, nhờ thắng lợi của chủ nghĩa xã hội đã xuất hiện động lực của xã hội xó viết như sau: sự nhất trí về tinh thần và về chính trị, tình hữu nghị của nhân dân các dân tộc, chủ nghĩa ái quốc xó viết. Động lực đó giúp cho xã hội và nhân dân ta có lực lượng không gì lay chuyển, không gì chiến thắng nổi.

Đảng cộng sản chỉ đạo sự phát triển của xã hội bằng khoa học những qui luật phát triển xã hội của chủ nghĩa Mác — Lê-nin. Quần chúng lao động theo chính sách của Đảng, tự giác và có kế hoạch xây dựng chủ nghĩa xã hội và chủ nghĩa cộng sản. Vì thế nhân dân lao động càng dễ dàng, càng hoàn toàn đạt được những mục đích họ đề ra cho mình.

Nhận dân các dân tộc Liên xô đã xây dựng chủ nghĩa xã hội thành công, thế là thực tế đã chứng minh rằng nhân dân lao động không những có thể phá tan chế độ bóc lột mà còn có thể xây dựng lên chế độ

xã hội mới, chân chính hợp lý, không có người áp bức người và người bóc lột người. Trong điều kiện thời gian lịch sử ngắn ngủi và khó khăn nhất, trong vòng vây của chủ nghĩa tư bản thù địch, trong sự phản kháng điên cuồng của bọn phản cách mạng trong nước và những khiêu khích thường xuyên của giai cấp tư sản đế quốc quốc tế, nhân dân Liên-xô dưới sự lãnh đạo của Đảng cộng sản đã thay đổi bộ mặt của Tổ quốc mình về căn bản, biến nó từ một nước nông nghiệp lạc hậu về kinh tế thành một cường quốc tiên tiến công nghiệp hóa và tập thể hóa về nông nghiệp, hoàn thành một bước nhảy vọt từ lạc hậu đến tiến bộ. Nhiều dân tộc nước ta mà chế độ Nga hoàng trước kia muốn làm cho diệt vong thì nay với sự giúp đỡ anh em chí công vô tư của nhân dân Nga vĩ đại đã vượt qua giai đoạn tư bản, trực tiếp từ quan hệ thị tộc kiểu gia trưởng và quan hệ phong kiến bước sang chủ nghĩa xã hội.

Thắng lợi của Cách mạng tháng 10 và chủ nghĩa xã hội ở Liên-xô đã triệt để đập tan lý luận đối tra cũ kỹ của bọn bóc lột. Chúng nói nào là người bị bóc lột không tách rời được người bóc lột, giống như chân tay không thể tách rời đầu óc vậy ; nào là nhân dân lao động không thể độc lập xây dựng đời sống mới và văn hóa mới, thế giới từ xưa tới nay vẫn chia ra làm loại người « thượng lưu » và loại người « hạ lưu », trong đó loại người thứ nhất phải được thống trị, còn loại người sau phải phục tùng, làm đối tượng bóc lột. Thắng lợi của cách mạng xã hội chủ nghĩa tháng 10 và của chủ nghĩa xã hội ở Liên-xô đã nói với toàn thế giới rằng : mặc dù giai cấp tư sản phản kháng

diên cường như thế nào, nhân dân lao động do giai cấp công nhân và Chính đảng của nó — Đảng cộng sản đứng đầu có thể quản lý Nhà nước một cách thành công, xây dựng Nhà nước xã hội chủ nghĩa, nền văn hóa và kinh tế xã hội chủ nghĩa không có giai cấp tư sản và đi ngược chiều với giai cấp đó.

Thắng lợi của Cách mạng tháng 10 và thắng lợi của chủ nghĩa xã hội ở Liên-xô có ý nghĩa lớn lao đối với việc nâng cao tinh giác ngộ và tinh tổ chức của nhân dân lao động các nước. Thắng lợi đó chỉ rõ rằng giai cấp công nhân do Đảng cộng sản lãnh đạo và liên minh với nông dân lao động, trải qua đấu tranh cách mạng anh dũng, hoàn toàn có thể đánh tan giai cấp bóc lột và xây dựng chủ nghĩa xã hội thành công. Cuộc thắng lợi ấy đã nâng cao quyết tâm chiến đấu và lòng dũng cảm của nhân dân lao động toàn thế giới. Lực lượng và tác dụng của quần chúng nhân dân đã tăng lên trong phạm vi toàn thế giới.

Cùng với thắng lợi của Cách mạng tháng Mười, thời đại đế quốc «an nhiên» bóc lột nhân dân đã qua đi không trở lại. Sự tồn tại của Nhà nước xô viết đã ngăn cản thế lực đen tối của bọn phản động, làm thuận lợi cho cuộc đấu tranh tự giải phóng của giai cấp bị bóc lột và tất cả những người bị áp bức. Việc xây dựng chính quyền của nhân dân lao động và sự phát triển mau chóng nền kinh tế văn hóa quốc gia của các nước dân chủ nhân dân châu Âu và nước Cộng hòa nhân dân Trung hoa đã kích động rất mạnh nhiệt tình cách mạng của nhân dân lao động toàn thế giới.

Trên toàn thế giới, tinh giác ngộ và tinh tổ chức của nhân dân lao động do giai cấp công nhân và Đảng

cộng sản lãnh đạo đang được nâng cao không ngừng. Trước kia vô luận thời nào, không kể trong phạm vi một nước hay trên phạm vi quốc tế, nhân dân lao động đều không được tổ chức như ngày nay. Liên hiệp công đoàn thế giới có hơn 80 triệu đoàn viên; Hội Liên hiệp phụ nữ dân chủ quốc tế có 135 triệu hội viên trong 65 nước; Liên đoàn thanh niên dân chủ thế giới đã đoàn kết 75 triệu đoàn viên thanh niên nam nữ trong 87 nước; Liên đoàn học sinh sinh viên quốc tế đã đoàn kết 5 triệu 30 vạn học sinh sinh viên trong 72 nước.

Tổ chức dân chủ của nông dân, phần tử tri thức, người công tác văn hóa và tổ chức bảo vệ hòa bình với ảnh hưởng của mình đã đoàn kết hàng triệu người chính trị, tôn giáo khác nhau đang lớn mạnh mỗi lúc.

Các Đảng Cộng sản anh em đấu tranh cho sự thống nhất giai cấp công nhân đang ngày càng phát triển và củng cố: mối liên hệ của các Đảng cộng sản với quần chúng ngày càng chặt chẽ. Ảnh hưởng của Đảng cộng sản ngày càng rộng lớn trong các nước, trong mọi tổ chức quần chúng của nhân dân lao động; mặt trận dân chủ và xã hội chủ nghĩa ngày càng củng cố. Nhân dân các nước coi Đảng cộng sản là người lãnh đạo và người tổ chức đã được rèn luyện lâu năm, kiên cường đáng tin cậy, vạch cho họ con đường giải phóng đúng đắn. Toàn bộ hoạt động của Đảng cộng sản các nước đều nhằm thu hút rộng rãi nhân dân lao động tích cực tham gia đấu tranh. Để giành thắng lợi cho chế độ xã hội mới, Đảng đã đề ra khẩu hiệu làm cho quần chúng dễ tìm thấy con đường đúng đắn để hoàn thành nhiệm

vụ lịch sử; đồng thời cũng dùng những chiến lược, sách lược để đạt mục đích trên.

Nhân dân trải qua bài học kinh nghiệm của thế giới đại chiến thứ hai ngày càng nhận rõ: không thể giao vận mệnh quốc gia cho bọn thống trị phản động tự tư tự lợi, đầy tội ác và phản nhân dân. Nhân dân các nước không muốn sống trở lại cuộc đời kiêu cũ, muốn đấu tranh kiên quyết cho thắng lợi của dân chủ và chủ nghĩa xã hội, chống thế lực hiếu chiến phản động. Ở các nước tư bản phong trào đấu tranh của giai cấp vô sản đã tăng lên mạnh mẽ. Phong trào giải phóng dân tộc của các nước phụ thuộc và thuộc địa cũng phát triển rộng rãi. Phong trào bảo vệ hòa bình, phong trào vĩ đại hiện nay, đang mở rộng phát triển sôi nổi trên toàn thế giới.

Nhân dân toàn thế giới đón tiếp việc ký kết hiệp định đình chiến Triều-tiên với tâm lòng vô cùng vui sướng. Họ có đủ quyền lợi coi sự thật đó là một thắng lợi của lực lượng yêu chuộng hòa bình. Ý chí tranh thủ hòa bình của hàng trăm triệu nhân dân đã thành một lực lượng lớn mạnh có hiệu quả làm cho bọn xâm lược không thể không lo nghĩ. Bọn xâm lược đã tính nhầm trong kế hoạch xâm lược của chúng, chúng không thể nào khuất phục được nhân dân Triều-tiên anh dũng. Cuộc đấu tranh của nhân dân Triều-tiên dạy chúng ta rằng: một dân tộc nhỏ đấu tranh cho sự nghiệp chính nghĩa và được sự ủng hộ của mặt trận hòa bình dân chủ và xã hội chủ nghĩa thì không gì có thể chiến thắng nổi nó, vì mặt trận hòa bình đang mở rộng và cũng cố không ngừng, vì cuộc đấu tranh giành hòa bình, tự do và độc lập cho nước mình

làm cho nhân dân các nước đều sinh ra tinh thần dũng cảm bền bỉ vĩ đại và chủ nghĩa anh hùng có tinh cách quần chúng.

Chính phủ Liên-xô và Chính phủ các nước dân chủ nhân dân phản ánh ý chí của nhân dân, kiên quyết bảo vệ sự nghiệp hòa bình. Chính phủ các nước phải trung thành phục vụ nhân dân mình, còn nhân dân thì nguyện rửa chiến tranh, mong muốn hòa bình. Chính phủ nào âm mưu lừa dối nhân dân, phản đối nguyện vọng thần thánh bảo vệ hòa bình của nhân dân là phạm vào tội ác. Nguyện vọng khát khao hòa bình của nhân dân là lực lượng vĩ đại.

RA SỨC PHÁT HUY TÍNH CHỦ ĐỘNG VÀ TÍNH TÍCH CỰC CỦA QUẦN CHÚNG TRONG CÔNG CUỘC XÂY DỰNG CHỦ NGHĨA CÔNG SẢN Ở LIÊN - XÔ

Dưới sự lãnh đạo của Đảng cộng sản, nhân dân Liên-xô giành được thắng lợi xã hội chủ nghĩa, đang giải quyết nhiệm vụ bước sang chủ nghĩa cộng sản. Để bước sang chủ nghĩa cộng sản, phải nâng cao sản xuất, phát triển sức sản xuất và quan hệ sản xuất, tăng thêm mức sống vật chất của công nhân và nông dân, nâng cao trình độ văn hóa của họ; phải tiêu diệt sự chênh lệch về bản chất giữa thành thị và thôn quê, giữa lao động chân tay và lao động trí óc; phải khắc phục tàn tích tư bản trong ý thức mọi người; phải giáo dục chủ nghĩa cộng sản cho toàn thể nhân dân lao động, khiến cho lao động trở thành nhu cầu thứ nhất trong đời sống của mọi thành phần trong xã hội. Muốn thực hiện những nhiệm vụ lịch sử to lớn đó,

toàn thể nhân dân lao động phải tích cực lao vào công cuộc xây dựng chủ nghĩa cộng sản.

Đảng cộng sản chỉ đạo và tổ chức công cuộc lao động hòa bình của nhân dân Liên-xô, đấu tranh để hoàn thành và hoàn thành vượt mức kế hoạch phát triển Liên-xô 5 năm lần thứ 5. Kế hoạch 5 năm lần thứ 5 là giai đoạn trọng yếu từ chủ nghĩa xã hội phát triển sang chủ nghĩa cộng sản của nước ta. Nhân dân Liên-xô được chính sách của Đảng cộng sản cổ vũ, kiên quyết chấp hành chính sách của Đảng, bắt tay vào lao động anh dũng trong mọi ngành xây dựng chủ nghĩa cộng sản. Nhờ tinh tích cực, tinh chủ động sáng tạo, sự lao động quên mình của quần chúng, kế hoạch phát triển kinh tế quốc dân đang hoàn thành thuận lợi và hoàn thành vượt mức; văn hóa, khoa học, nghệ thuật phồn thịnh hẳn lên, mức sống vật chất và trình độ văn hóa của nhân dân lao động được nâng cao. Sự thật dưới đây chứng minh xác thực sự tăng trưởng tinh chủ động sáng tạo của nhân dân lao động. Thí dụ chỉ trong khoảng thời gian từ sau khi kết thúc chiến tranh bảo vệ Tổ quốc đến Đại hội đại biểu Đảng lần thứ 19, có 134 vạn 6 ngàn người được thưởng huân chương Liên-xô và bằng khen, có 6.480 chiến sĩ cải tiến kỹ thuật vinh dự nhận danh hiệu cao cả anh hùng lao động xã hội chủ nghĩa. Ở nước ta cuộc thi đua xã hội chủ nghĩa đã biến thành phong trào của toàn dân. Nhân dân lao động nước ta đoàn kết chặt chẽ xung quanh Đảng cộng sản và Chính phủ Liên-xô, luôn luôn lo lắng đến việc nâng cao năng suất lao động, cải tiến chất lượng và hạ thấp giá thành sản vật, tiết kiệm nguyên vật liệu, lợi dụng sức tiềm

tàng của công nghiệp và nông nghiệp, quan tâm đến thành tựu của việc áp dụng khoa học, kỹ thuật và phương pháp làm việc tiến tiến vào sản xuất.

Nhiệm vụ trọng yếu nhất của Đảng, Xô viết, Công đoàn và Đoàn thanh niên là ra sức phát huy tính chủ động sáng tạo của nhân dân lao động, mở rộng thi đua xã hội chủ nghĩa để hoàn thành kế hoạch phát triển 5 năm lần thứ 5 của Liên - xô. Đại hội đại biểu Đảng lần thứ 19 kêu gọi các kỹ sư, nhân viên kỹ thuật, công nhân và các nhà phát minh, những người có kiến nghị hợp lý hóa thuộc trong nông dân nông trường tập thể hãy phát triển rộng rãi phong trào quần chúng, tranh thủ cải tiến kỹ thuật và mở rộng sản xuất hơn nữa, tranh thủ cơ khí hóa mọi mặt và cải thiện điều kiện lao động thêm một bước. Đảng yêu cầu toàn lực giúp đỡ các chiến sĩ cải tiến kỹ thuật sản xuất đang ra sức phát triển sản xuất, cải thiện việc sử dụng lực lượng tiềm tàng trong sản xuất và việc sử dụng kỹ thuật mới, nâng cao năng suất lao động, thi hành tiết kiệm nguyên vật liệu, hạ thấp giá thành và cải tiến chất lượng sản phẩm. Phải phát triển rộng rãi những tấm gương tốt về lao động trong công nhân và nông dân nông trường tập thể. Cuộc thi đua xã hội chủ nghĩa là phương pháp có hiệu quả xây dựng chủ nghĩa cộng sản trên cơ sở tinh tích cực cao độ của hàng triệu quần chúng lao động.

Đảng cộng sản và Chính phủ Liên-xô đã đề ra nhiệm vụ của mình là tăng tiến hơn nữa mức sống vật chất của nhân dân lao động, cải thiện điều kiện cư trú, đẩy mạnh việc giáo dục và sự nghiệp bảo vệ sức khỏe nhân dân, phát triển văn hóa Liên-xô với hình thức

dân tộc và nội dung xã hội chủ nghĩa, khiến cho khoa học, văn học, nghệ thuật tiến tiến của Liên-xô phồn thịnh mãi lên. Ngân sách Nhà nước năm 1953 đã chỉ rõ viễn ảnh mới của việc phát triển kinh tế và văn hóa xã hội chủ nghĩa, cải thiện điều kiện sinh hoạt của nhân dân lao động. Ngân sách Nhà nước Liên-xô đã phản ánh sự chăm lo của Nhà nước Xô viết đối với việc nâng cao không ngừng đời sống vật chất và trình độ văn hóa của nhân dân lao động.

Trên cơ sở thành tích thu được về mặt phát triển công nghiệp nặng, Đảng cộng sản và Chính phủ Liên-xô có thể mau chóng nâng cao số lượng sản xuất đồ dùng hàng ngày; phát triển mau chóng công nghiệp nhẹ nhằm nâng cao mức sống vật chất và trình độ văn hóa của nhân dân. Đảng và Chính phủ đã thông qua nghị quyết bỏ vốn vào việc phát triển thêm công nghiệp nhẹ, công nghiệp thực phẩm đặc biệt là công nghiệp cá và phát triển nông nghiệp. Trong 2, 3 năm nữa sẽ cung cấp thật nhiều thực phẩm và công nghiệp phẩm cho nhân dân, hoàn thành thật sớm nhiệm vụ mở rộng sản xuất tiêu phí phẩm do kế hoạch 5 năm lần thứ 5 quy định.

Chỉ trên cơ sở nâng cao sản xuất mới đảm bảo được việc tăng thêm lợi ích và nâng cao văn hóa của nhân dân. Nhờ sự lao động anh dũng của nhân dân Liên-xô, sự lãnh đạo sáng suốt của Đảng và Chính phủ, tính tru việt của hệ thống kinh tế xô viết và chế độ xô viết, trong 28 năm sau đại hội đại biểu Đảng lần thứ 14, sản lượng công nghiệp đã tăng lên 28 lần, toàn bộ sản xuất tư liệu sản xuất đã tăng lên chừng 54 lần, lượng sản xuất đồ dùng hàng ngày tăng lên 11 lần. Công nghiệp nặng là cơ sở của nền

móng kinh tế xã hội chủ nghĩa. Do đó Đảng, Chính phủ và toàn thể nhân dân Liên-xô từ nay về sau ngoài việc phát triển công nghiệp nhẹ và nông nghiệp ra, còn cần ra sức phát triển công nghiệp nặng.

Chăm lo đến lợi ích của nhân dân là mục tiêu cao nhất của Đảng cộng sản và chính phủ Liên-xô. Sắc lệnh thông qua trong hội nghị thường kỳ lần thứ 5 của Xô-viết tối cao Liên-xô và bài diễn văn về nhiệm vụ đối nội đối ngoại của Liên-xô do đồng chí Ma-len-cốp chủ tịch hội đồng bộ trưởng Liên-xô trình bày, đã được nhân dân Liên-xô nhất trí ủng hộ và đã nâng cao tinh tích cực sáng tạo của họ.

Chính sách của Đảng cộng sản và Chính phủ Liên-xô phù hợp với lợi ích thiết thân của nhân dân lao động, mục đích của chính sách ấy là ra sức cải thiện đời sống nhân dân và củng cố hơn nữa uy lực của Nhà nước xã hội chủ nghĩa chúng ta.

Công cuộc xây dựng chủ nghĩa cộng sản của Liên-xô đòi hỏi phải phát huy hơn nữa tính sáng tạo và tinh tích cực của nhân dân lao động trong các lĩnh vực sinh hoạt xã hội. Toàn bộ hoạt động của Đảng cộng sản và Nhà nước xô viết đều nhằm phát triển lực lượng sáng tạo của nhân dân Liên-xô gồm nhiều dân tộc, tổ chức họ xây dựng xã hội cộng sản. Vì thế, theo nghị quyết của Đại hội đại biểu Đảng lần thứ 19, phải cải tiến hơn nữa công tác của tổ chức Đảng, của đoàn thể xã hội và bộ máy Nhà nước; phải mở rộng tự phê bình, đặc biệt là phê bình từ dưới lên trên; phải tăng cường kiểm tra tình hình chấp hành, đề cao công tác giáo dục chính trị, tư tưởng, văn hóa của Đảng trong quần chúng. Những công tác trên sẽ củng cố mối liên hệ của Đảng

với nhân dân, nâng cao giác ngộ chính trị của quần chúng lao động, do đó nâng cao tính tích cực và tính cảnh giác đối với âm mưu địch của quần chúng lao động đồng thời tăng cường tinh tổ chức của họ. Phải khắc phục hiện tượng coi thường công tác tư tưởng và công tác chính trị của quần chúng, hiện tượng còn tồn tại trong cơ quan chúng ta.

Đề giáo dục chủ nghĩa Mác — Lê-nin cho nhân dân lao động, việc tuyên truyền, cổ động chính trị, khoa học, văn học, nghệ thuật của Đảng có tác dụng rất lớn. Khắc phục sai lầm và khuyết điểm trong công tác tư tưởng, nâng cao tác dụng của mọi phương pháp giáo dục tư tưởng trong việc giáo dục chủ nghĩa Mác—Lê-nin cho nhân dân lao động là một công tác rất quan trọng.

Trong công tác tuyên truyền của chúng ta mấy năm gần đây, việc tuyên truyền vẫn đề vai trò của cá nhân trong lịch sử đã tách khỏi chủ nghĩa Mác—Lê-nin. Trong khi tuyên truyền không giải thích đúng đắn tác dụng của lực lượng lãnh đạo của Đảng cộng sản, mà thường rơi vào chỗ sùng bái cá nhân, kết quả đã hạ thấp vai trò của Đảng và hạt nhân lãnh đạo của Đảng, coi thường tính tích cực sáng tạo của quần chúng đảng viên và đồng đảo quần chúng Liên-xô.

Sự nguy hại trong việc sùng bái cá nhân trước hết không những là không bồi dưỡng tinh chủ động, tinh tự động, tính tích cực sáng tạo của quần chúng, không làm cho quần chúng tin tưởng vững chắc vào lực lượng của mình, mà là gieo rắc tinh thần tiêu cực chờ đợi nhân vật cá biệt và người lãnh đạo sẽ xếp đặt đầy đủ mọi việc cho họ, quần chúng không cần phải suy nghĩ cho lắm, không việc gì lo lắng đến công việc và vận mệnh của Nhà nước, không cần phải cảnh giác, không

cần phải phê bình và giám sát từ dưới lên trên công tác của các đoàn thể xã hội, cơ quan Nhà nước và bộ máy kinh tế. Sùng bái cá nhân không phải là bồi dưỡng cho cán bộ tinh thần trung thành với Đảng, nhân dân và sự nghiệp cộng sản, mà là giáo dục cho cán bộ tinh thần sùng bái mù quáng và trung thành với nhân vật cá biệt. Điều đó đã phá hoại chế độ dân chủ xã hội chủ nghĩa, dân chủ trong Đảng về nguyên tắc lãnh đạo tập thể, ngăn trở việc mở rộng phê bình thành khẩn, có nguyên tắc, không nề nang từ dưới lên trên. Sùng bái cá nhân sẽ dễ có hại vì nó không tăng cường tinh cảnh giác chính trị của quần chúng và cán bộ lãnh đạo, trái lại, nó làm suy yếu tinh cảnh giác của họ, khiến họ mê mẩn, qua loa.

Đảng cộng sản dạy chúng ta phải thi hành vô điều kiện nguyên lý xây dựng Đảng, nguyên tắc sinh/hoạt trong Đảng đã được Lê-nin luận chứng một cách khoa học và được thử thách trong cuộc đấu tranh giai cấp của cách mạng, trong quá trình xây dựng chủ nghĩa cộng sản. Đảng muốn chúng ta nghiêm chỉnh tuân theo tính tập thể của lãnh đạo, nguyên tắc lãnh đạo tối cao của Đảng ta. — Sùng bái cá nhân mâu thuẫn với nguyên tắc lãnh đạo tập thể, không có chỗ nào giống với sự giải thích của chủ nghĩa Mác — Lê-nin về ý nghĩa cao cả của cơ quan lãnh đạo và người lãnh đạo. Đảng nhận rằng chỉ có kinh nghiệm tập thể và trí tuệ tập thể của ban chấp hành trung ương lấy lý luận Mác — Lê-nin làm nền tảng và khéo phát huy tính chủ động rộng rãi của cán bộ lãnh đạo mới có thể đảm bảo sự lãnh đạo đúng đắn đối với Đảng và Nhà nước, sự thống nhất và đoàn kết không gì lay chuyển

nội của hàng ngũ Đảng: mới có thể đảm bảo xây dựng thuận lợi chủ nghĩa cộng sản ở nước ta. Nếu không có cán bộ lãnh đạo, sẽ không thể phát huy được tinh chủ động rộng rãi của toàn thể đảng viên, tổ chức và hướng dẫn tinh chủ động và sức sáng tạo của đông đảo quần chúng, của toàn thể nhân dân phục vụ công cuộc xây dựng xã hội cộng sản. Do đó trong công tác tuyên truyền, phải bài trừ lối nhận xét không đúng đắn, phi mác-xít đối với vấn đề vai trò của cá nhân trong lịch sử. Nhận xét đó đã biểu hiện ra trong việc tuyên truyền lý luận duy tâm sùng bái cá nhân trái hẳn với chủ nghĩa Mác — Lê-nin.

Căn cứ vào định nghĩa khoa học của chủ nghĩa Mác — Lê-nin về vấn đề vai trò quần chúng nhân dân trong lịch sử, Đảng cộng sản giáo dục cán bộ của mình phải trung thành với lợi ích của giai cấp công nhân và nhân dân lao động. Đảng cộng sản giáo dục cán bộ phải thường xuyên liên hệ với quần chúng, vì lực lượng của Đảng là ở chỗ thường xuyên giữ vững mối liên hệ với nhân dân. Chỉ có mối liên hệ mật thiết với quần chúng, đảng viên cộng sản mới có thể hiểu rõ tình hình sinh hoạt của họ, nhu cầu của họ là gì, điều kiện sinh hoạt của họ như thế nào và phải làm thế nào để cải thiện những điều kiện đó. Nếu không liên hệ chặt chẽ với quần chúng nhân dân, Đảng Cộng sản sẽ không thể lãnh đạo đúng đắn, dễ dàng quần chúng đấu tranh xây dựng chủ nghĩa cộng sản.

Khoa học xã hội của Liên-xô trước hết là khoa học lịch sử. Theo nguyên lý lãnh đạo của lý luận Mác — Lê-nin, môn khoa học đó đã làm nhiều việc để làm sáng tỏ lịch sử lao động, sinh hoạt và đấu tranh

của quần chúng nhân dân ; làm sáng tỏ vai trò của họ trong sự phát triển của xã hội. Song đề nghiên cứu toàn diện vai trò của nhân dân — người sáng tạo lịch sử, còn nhiều việc cần phải làm. Những người công tác khoa học lịch sử Liên-xô và người công tác văn hóa xã hội chủ nghĩa vẫn chưa hoàn toàn khắc phục được tàn tích và truyền thống của môn học biên soạn cũ về lịch sử của giai cấp tư sản đưa vai trò của nhân vật lịch sử cá biệt lên hàng đầu, coi thường vai trò quyết định của nhân dân. Nhiều sách đọc và sách học liên quan đến lịch sử rất ít nói tới đời sống, lao động và đấu tranh của nhân dân, tới các phong trào lịch sử mà họ tham gia, mà lại đưa bọn vua chúa — gọi là « nhân vật lịch sử » — lên hàng đầu.

Các nhà triết học Liên-xô chưa thật chú ý trình bày rõ ràng vấn đề vai trò của quần chúng nhân dân trong lịch sử, đặc biệt là vấn đề vai trò của quần chúng nhân dân ở thời đại chủ nghĩa đế quốc và cách mạng vô sản, ở thời đại xây dựng chủ nghĩa xã hội và chủ nghĩa cộng sản. Vấn đề này thường do các nhà triết học nêu ra, nhưng chỉ được giải quyết rất nông cạn, mà lại nhân tiện giải quyết kèm theo vấn đề khác, không trình bày rõ quy luật hoạt động của quần chúng nhân dân trong các hình thái kinh tế xã hội khác nhau, chưa nói rõ nguồn gốc và ý nghĩa của phong trào quần chúng. Mấy năm gần đây, nói chung rất ít tác phẩm viết về vấn đề vai trò của nhân dân — người sáng tạo ra lịch sử. Về đề mục đó phải viết thật nhiều sách phong phú xứng với nó.

Nhiệm vụ trọng yếu của người công tác khoa học xã hội là nêu bật vai trò của nhân dân Liên-xô — người sáng tạo ra xã hội cộng sản mới, nêu bật vai

trò của Đảng cộng sản — người tổ chức và lãnh tụ của nhân dân. Những tác phẩm khoa học và công tác tuyên truyền đã không nêu vai trò của quần chúng và Đảng cộng sản, mà lại tuyên dương việc sùng bái cá nhân. Một số bài văn và diễn thuyết chỉ coi trọng việc nêu rõ vai trò của cá nhân, còn vấn đề vai trò của Đảng cộng sản — người tổ chức và lãnh tụ của quần chúng nhân dân và của cuộc đấu tranh của quần chúng nhân dân cho chủ nghĩa cộng sản thì lại trình bày rất ít, rất thiếu sót. Trong lĩnh vực văn hóa tinh thần, chúng ta chưa nghiên cứu sâu sắc, cụ thể vấn đề vai trò sáng tạo của quần chúng nhân dân. Bất kỳ tuyên truyền trên báo chí sách vở hay bằng miệng đều có tình hình ấy.

Gần đây trong tác phẩm văn học và nghệ thuật, đặc biệt là những sáng tác điện ảnh, có một xu hướng chuyển trọng tâm sáng tác sang việc tả đời sống nhân vật lịch sử kiệt xuất, còn đời sống và đấu tranh của quần chúng nhân dân trái lại không được phản ánh sâu sắc, rõ ràng.

Nếu những tác phẩm nghệ thuật tả lãnh tụ của giai cấp công nhân và các nhà hoạt động văn hóa kiệt xuất là chân thực về mặt nghệ thuật thì nói rõ cuộc đời hoạt động của nhân vật kiệt xuất liên hệ với cuộc đấu tranh của nhân dân lao động giành tự do, tranh thủ chủ nghĩa xã hội và chủ nghĩa cộng sản tất nhiên sẽ có một ý nghĩa giáo dục rất lớn. Nhưng lối liên hệ ấy không phải lúc nào cũng được nêu ra cụ thể, hiện thực trong các tác phẩm nghệ thuật. Trong nhiều tác phẩm thậm chí có cả khuynh hướng khách quan tư

sân chế đây hiện thực, lý tưởng hóa bọn vua chúa, nhân vật phản động áp bức nhân dân nước mình và nước khác. Chúng ta phải đấu tranh với khuynh hướng đó.

Điều mà các nhà cổ điển của văn học và nghệ thuật Nga theo đuổi là làm thế nào để phản ánh một cách chân thực, nghệ thuật đời sống và đấu tranh của đại chúng nhân dân. Chúng ta hãy nhớ lại Péc-kin, Gô-ri-ca, Mút-aoóc-ski, Pa-rô-kin, Tôn-stôi, Su-ri-kốp, Lê-pin và Goóc-ki sẽ hiểu rõ điều đó. Vấn đề này lại được đề ra trong thời đại chúng ta, trong nghệ thuật hiện thực xã hội chủ nghĩa, nhưng về lý luận trong môn mỹ học Liên-xô chưa có giải pháp nào thỏa đáng. Nghiên cứu và giải quyết toàn diện vấn đề ấy trên cơ sở tổng kết toàn bộ thực tiễn nghệ thuật, sẽ làm cho nghệ thuật Liên-xô thu được thành tích lớn; sẽ nêu được một cách sâu sắc hơn chủ nghĩa anh hùng của quần chúng nhân dân do Đảng cộng sản lãnh đạo trong cuộc Cách mạng xã hội chủ nghĩa tháng Mười vĩ đại, trong thời kỳ xây dựng chủ nghĩa xã hội và chủ nghĩa cộng sản; sẽ nêu được một cách sâu sắc hơn chủ nghĩa anh hùng của nhân dân lao động các nước dân chủ nhân dân trong việc xây dựng đời sống mới xã hội chủ nghĩa và trong cuộc đấu tranh vĩ đại tranh thủ hòa bình, dân chủ và xã hội chủ nghĩa. Không nên quên rằng sứ mệnh chủ yếu của nghệ thuật mới xã hội chủ nghĩa là phải phản ánh đời sống của quần chúng nhân dân và đấu tranh thắng lợi cho chủ nghĩa xã hội, chủ nghĩa cộng sản.

Nghệ thuật tư sản truy lạc coi nhân dân như kẻ thù, không thể hợp với nhân dân, nó sợ phản ánh đúng đắn hiện thực. Nó vu cáo khinh miệt nhân dân lao động, bảo chữa cho bọn giết người, truy lạc. Ngược lại, sứ mệnh của nghệ thuật Liên-xô là tả hiện

thực một cách chân thực, lịch sử, cụ thể trong sự phát triển cách mạng của hiện thực. Nó coi trọng thành tích sự nghiệp anh hùng của nhân dân. Khác hẳn với bọn tư tưởng gia tư sản gieo rắc tư tưởng không tin vào lực lượng nhân dân, nhiệm vụ các nhà khoa học và người công tác văn hóa Liên-xô là phải vạch trần những lời nói láo đố, đề cao và củng cố nhận thức của nhân dân về lực lượng không gì chiến thắng nổi của mình, khiến họ tin tưởng vào Đảng công sản liên hệ mật thiết với nhân dân là lực lượng bách chiến bách thắng.

Tổ chức Đảng các cấp phải luôn luôn tăng cường và mở rộng mối liên hệ của Đảng với quần chúng, quan tâm tới nhu cầu của nhân dân lao động, thường xuyên lo cải thiện sinh hoạt vật chất cho công nhân, nông dân và phần tử trí thức, luôn luôn nhớ trách nhiệm trọng yếu của Đảng là quan tâm tới lợi ích của nhân dân Liên-xô.

Đảng là hạt nhân lãnh đạo của mọi cơ quan Nhà nước và đoàn thể xã hội. Những tổ chức đó là đòn bẩy và giây truyền trọng yếu để liên hệ Đảng với hàng triệu nhân dân lao động. Tổ chức Đảng phải chú ý cải tiến công tác của những tổ chức đó, chỉ đạo đúng đắn sự hoạt động của các tổ chức đó, vạch rõ địa vị và tác dụng của những tổ chức đó trong hệ thống chung của Nhà nước xô viết, trong công cuộc xây dựng chủ nghĩa cộng sản. Phải kiên quyết khắc phục hiện tượng coi thường công tác của đoàn thể quần chúng, vì coi thường công tác của đoàn thể quần chúng sẽ làm yếu công tác của Công đoàn, Đoàn thanh niên, cơ quan văn hóa giáo dục và các đoàn thể xã hội tự nguyện hợp thành. Tổ chức Đảng phải giải thích rõ cho toàn thể đảng viên và đảng viên dự bị biết rằng

đảng viên cộng sản phải công tác trong tổ chức quần chúng, phải luôn luôn đi lại với nhân dân lao động, suy xét nhu yếu và yêu cầu của họ, phải luôn luôn củng cố mối liên hệ với nhân dân. Công tác trong tổ chức quần chúng là trách nhiệm vẻ vang của đảng viên cộng sản.

Để phát huy tính chủ động sáng tạo và tính tích cực của quần chúng trong công cuộc xây dựng chủ nghĩa cộng sản, phải giáo dục tinh thần cộng sản cho quần chúng, mở rộng phê bình và tự phê bình; phải nghiêm chỉnh tuân giữ nguyên tắc của Đảng lựa chọn đề bạt cán bộ theo đạo đức, tài năng, nghiêm chỉnh tuân theo nguyên tắc lãnh đạo cao nhất — lãnh đạo tập thể, phải giữ vững và củng cố sự thống nhất của Đảng vì sự thống nhất của Đảng là điều kiện quyết định tác dụng lãnh đạo của Đảng trong xã hội xã hội chủ nghĩa.

Không mở rộng phê bình và tự phê bình, đặc biệt là phê bình từ dưới lên trên thì sẽ không nâng cao được tính chủ động và tính tích cực của quần chúng. Phê bình và tự phê bình sẽ làm lộ ra khuyết điểm, nâng cao trình độ giác ngộ và tính tích cực của quần chúng lao động, giáo dục họ không thỏa hiệp với khuyết điểm, bồi dưỡng tinh thần làm chủ đất nước của họ, đòi hỏi họ phải quan tâm đến lợi ích của toàn dân, của Nhà nước. Phê bình và tự phê bình có thể động viên nhân dân lao động tiêu diệt khuyết điểm ngăn trở bước tiến của chúng ta. Phê bình từ dưới lên trên là phê bình những người lãnh đạo do quần chúng lao động bầu ra, những người lãnh đạo ấy phải luôn luôn nhớ mình là đầy tớ của nhân dân, nhân dân có quyền yêu cầu mình báo cáo công tác. Quần chúng nhân dân tích cực tham gia tiêu diệt khuyết điểm trong công tác của cơ quan xã hội chủ nghĩa, cơ

quan kinh tế và đoàn thể xã hội, việc đo lường tổ chế độ xô viết là chế độ dân chủ chân chính, chứng tỏ nhân dân Liên-xô có trình độ giác ngộ chính trị cao. Phê bình từ dưới lên trên tỏ rằng hàng triệu quần chúng lao động chăm lo củng cố Nhà nước xô viết. Nhưng một số người lãnh đạo tu dưỡng chính trị kém và tự cao tự đại thường quên mất điểm đó, đã tách khỏi quần chúng. Theo họ thì họ có thể phê bình cấp dưới được, nếu quần chúng phê bình thiếu sót và sai lầm trong công tác của họ, như thế là phá hoại uy tín của người lãnh đạo. Những quan điểm đó phản lại tinh thần của Đảng ta.

Chủ nghĩa Lê-nin dạy chúng ta rằng: kinh nghiệm của người lãnh đạo có ý nghĩa trọng yếu, nhưng mỗi một người lãnh đạo phải dựa vào kinh nghiệm tập thể của Đảng, giai cấp công nhân và quần chúng lao động. Để lãnh đạo công cuộc xây dựng đại quốc mô xã hội cộng sản mới, chỉ dựa vào kinh nghiệm của cá nhân người lãnh đạo thì chưa đủ. Đảng viên cộng sản không những phải giáo dục quần chúng, mà còn phải học tập quần chúng, nghiên cứu và tổng hợp kinh nghiệm của họ, nuôi dưỡng và nâng đỡ những sự vật tiến bộ và tiên tiến hàng ngày nảy ra trong nhân dân. Họ phải chăm chú lắng nghe lời phê bình từ dưới lên trên, suy nghĩ và ủng hộ những phê bình đó, diệt trừ những khuyết điểm đã được vạch ra. Coi nhẹ phê bình từ dưới lên trên, coi thường nó, thậm chí toan chèn ép phê bình, đó là sự biểu hiện cụ thể thái độ quan lớn, thái độ quan liêu đối với những kinh nghiệm thực tế cực kỳ phong phú, đối với nhu yếu của quần chúng; đó là sự biểu hiện cụ thể của việc không hiểu và coi thường vai

trò của nhân dân lao động trong công cuộc xây dựng chủ nghĩa cộng sản.

Đảng kiên quyết chống chủ nghĩa quan liêu và hành vi phá hoại chế độ pháp luật xã hội chủ nghĩa còn rớt lại trong Đảng, Nhà nước và cơ quan kinh tế. Sự tác hại của các phần tử quan liêu rất lớn, vì chúng âm mưu bóp nghẹt sức sáng tạo của quần chúng lao động. Bản chất của công tác cơ quan Nhà nước không dung thứ chủ nghĩa quan liêu, vì nó phản lại phương pháp cơ bản và nguyên tắc công tác của cơ quan Nhà nước xô viết. Bọn quan liêu xuyên tạc đường lối của Đảng và Nhà nước xô viết, không coi trọng lợi ích và nhu cầu của quần chúng lao động. Bọn quan liêu là kẻ tử thù của Đảng và Nhà nước xô viết.

Đảng cộng sản yêu cầu tăng cường giám sát và kiểm tra từ dưới lên trên đối với toàn bộ hệ thống lãnh đạo, đối với mọi công tác của các cơ quan. Đảng chỉ rõ rằng cơ quan lãnh đạo của chúng ta khi kiểm tra tình hình chấp hành phải dựa vào quần chúng lao động đồng đảo, dựa vào Đảng, Công đoàn và Đoàn thanh niên, dựa vào phần tử tích cực của xô viết địa phương ; như thế mới có thể tạo điều kiện kịp thời và thiết thực chấp hành nghị quyết của Đảng và Chính phủ.

Nấn đề phát huy tính sáng tạo và tính tích cực của quần chúng đòi hỏi phải cải tiến mạnh toàn bộ công tác tuyên truyền của Đảng, nâng cao không ngừng trình độ tư tưởng của đảng viên và đảng viên dự bị, nâng cao vai trò tiên phong của họ trong sinh hoạt các ngành ; đòi hỏi phải đấu tranh không thỏa hiệp với chủ nghĩa giáo điều và lễ lối một sách ; đòi

hỏi phải lĩnh hội sâu sắc lý luận Mác — Lê-nin, vận dụng nó một cách sáng tạo để giải quyết vấn đề xây dựng chủ nghĩa cộng sản. Lý luận Mác — Lê-nin không phải là giáo điều, mà là kim chỉ nam hành động của Đảng và quần chúng. Do đó Đảng đòi hỏi cán bộ phải hiểu được tính chất sáng tạo của chủ nghĩa Mác — Lê-nin, không phải là thuộc lòng mấy công thức và lời chỉ dẫn của nó mà lĩnh hội thực chất học thuyết cách mạng không gì chiến thắng nổi, học thuyết cải tạo thế giới của Mác, Ăng-ghe-n, Lê-nin và Sta-lin. Nếu quên mất điểm đó, coi nhẹ lý luận Mác — Lê-nin thì sẽ rơi vào chủ nghĩa sự vụ hẹp hòi, khiến công tác không có tiền đồ. Không khéo liên hệ công tác thực tế hàng ngày với viễn ảnh của phong trào cộng sản thì nhân viên công tác, nhất là người lãnh đạo sẽ trở thành người sự vụ với tầm mắt hẹp hòi, và sẽ bị thất bại trong công tác thực tế. Rất rõ ràng là không tinh thông lý luận Mác — Lê-nin, không khéo vận dụng nó trong đời sống, trong khi giải quyết vấn đề thực tế, thì sẽ không thể lãnh đạo được quần chúng, sẽ không thể phát huy và chỉ đạo được tính chủ động và nghị lực của quần chúng.

Tổ chức Đảng phải giáo dục đảng viên cộng sản và toàn thể nhân dân, khiến họ tin chắc rằng sự nghiệp cộng sản vĩ đại là bất khả chiến thắng, khiến họ trung thành vô hạn với Đảng ta và Tổ quốc xã hội chủ nghĩa, bồi dưỡng cho họ tinh thần quốc tế vô sản và tinh hữu nghị không gì phá vỡ nổi giữa nhân dân các dân tộc Liên-xô.

Chế độ xã hội chủ nghĩa xô viết và tinh ưu việt của nó đối với chế độ tư bản, sự lãnh đạo sáng suốt của Đảng cộng sản vĩnh viễn bồi đắp cho nhân dân

ta một lực lượng không gì chiến thắng nổi và một tinh thần kiên nhẫn không gì lay chuyển nổi.

Ở Liên-xô lần đầu tiên chưa từng có trong lịch sử, nhân dân liên hệ với sự nghiệp cộng sản. Đó là lực lượng và nguồn gốc không gì chiến thắng nổi của nhân dân Liên-xô và chủ nghĩa cộng sản. Trên thế giới không có lực lượng nào có thể cản nổi bước tiến của nhân dân Liên-xô tới thắng lợi cộng sản. Khối đoàn kết không gì lay chuyển nổi của Đảng cộng sản và nhân dân là nguồn gốc là lực lượng bách chiến bách thắng của Nhà nước xô viết, là một đảm bảo cho việc giải quyết nhiệm vụ có ý nghĩa lịch sử thế giới — xây dựng xã hội cộng sản. (1)

TIMSACH.COM.VN

(1) Nguyên văn chữ Nga đăng trong tạp chí « Người cộng sản » số 12 năm 1953. Chúng tôi dịch theo bản dịch ra chữ Trung quốc của Trương-Ngãi-Dàn và Vu-Hồ-Sinh đăng trong « Học tập dịch lung » số 10 năm 1953 — N.D.

MỤC LỤC

Trang

NHÂN DÂN SÁNG TẠO LỊCH SỬ 1

NHÂN DÂN LÀ LỰC LƯỢNG SÁNG TẠO

QUYẾT ĐỊNH CỦA XÃ HỘI 4

VAI TRÒ QUẦN CHÚNG NHÂN DÂN TRONG

CÁCH MẠNG XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VÀ TRONG

THỜI ĐẠI XÂY DỰNG CHỦ NGHĨA XÃ HỘI 13

RA SỨC PHÁT HUY TÍNH CHỦ ĐỘNG VÀ

TÍNH TÍCH CỰC CỦA QUẦN CHÚNG TRONG

CÔNG CUỘC XÂY DỰNG CHỦ NGHĨA

CỘNG SẢN Ở LIÊN-XÔ. 27

NHÀ XUẤT BẢN SỰ THẬT

BẢN VỀ QUAN HỆ
GIỮA KINH TẾ VÀ CHÍNH TRỊ

1 - pđ - lớp

PHƯƠNG PHÁP BIỆN CHỨNG CỦA
CHỦ NGHĨA MÁC LÀ PHƯƠNG
PHÁP KHOA HỌC ĐUY NHẤT ĐỂ
NHÂN THỨC THẾ GIỚI VÀ CẢI TẠO
THẾ GIỚI BẰNG CÁCH MẠNG

TIMSACH.COM.VN

ĐẠO ĐỨC CỦA GIAI CẤP
TƯ SẢN VÀ ĐẠO ĐỨC CỘNG SẢN
CHỦ NGHĨA

Xu - ni - cốp

NGUYÊN TẮC LÊ-NIN VỀ CÔNG TÁC
CƠ QUAN NHÀ NƯỚC VÀ NHIỆM VỤ
CẢI TIẾN CƠ QUAN NHÀ NƯỚC

Phan - Nam dịch

HIỆU SÁCH NHÂN DÂN

Phát hành

Giá : 350

Đón đọc :

NHÂN DÂN VỚI CÁCH MẠNG

Hồi ký của nhân dân trong thời kỳ trước cách mạng tháng 8 và trong kháng chiến chống Pháp — 2 tập.

của nhiều tác giả

LUỒNG GIÓ MỚI

Truyện ký về hợp tác xã Tân-phong (Thái-bình) phấn đấu đạt năng suất lúa cao.

của Bằng Thúc Long

CHUYỆN DU KỊCH MIỀN NAM

Mẫu chuyện về tinh thần, mưu mẹo đánh du kích của nhân dân miền Nam.

NGỌN CỜ YÊN-PHÔNG

Diễn ca về phong trào bảo vệ trị an ở xã Yên-phong (Ninh-bình) — đã xuất bản.

của Trần Quốc

NHÀ XUẤT BẢN PHỔ THÔNG

19, Nguyễn Bình Khiêm — Hà-nội

Giá : 10 xu